

7. konferencia Slovenskej spoločnosti paliatívnej medicíny – správa z podujatia

MUDr. Andrea Škripeková, PhD.^{1,2}

¹Slovenská zdravotnícka univerzita, Bratislava

²Národný onkologický ústav, Bratislava

Paliat. med. liec. boles., 2023;16(1-2e):32

Dr. Peter Stachura a Dr. Andrea Škripeková

7. konferencia Slovenskej spoločnosti paliatívnej medicíny, ktorá sa konala 10. novembra 2023 v hoteli Senec bola znova jedinečná. Jedinečná dynamikou, lebo témy sme už naznačovali aj na predchádzajúcich konferenciách. Atmosféru vytvorilo rekordných 120 účastníkov. A ich príbehy.

Prvé „ďakujem“ za príbehy účastníkov odznelo z úst generálnej riaditeľky Všeobecnej zdravotnej poisťovne Lubicí Hlinkovej. Nasledoval prvý blok venovaný vízií paliatívy na Slovensku.

Dr. Dana Dolníková

Prepojenosť zdravotného a sociálneho systému a nutnosť integrácie zdôraznila Andrea Škripeková. Mária Jasenková hovorila o zmenách v detskej paliatíve: nebude sa týkať hlavne onkologických pacientov, ako tomu bolo na jej začiatku, pretože väčšina onkologicky chorých detí sa uzdraví, ale detí, ktoré budú dlhšie žiť na umelej pľúcnej ventilácii, s viacnásobnými postihnutiami. Peter Stachura sa pozrel na štruktúrovaný zber dát z mobilných hospicov. Dáta sú v súčasnosti dôležitou komoditou, pretože predstavujú argument, ktorý je potrebný na vyjednávanie pri financovaní. Zber dát musí byť nastavený tak, aby odrážal kvalitu práce paliatívneho tímu. Táto sa nedá merať výkonom, ale indikátormi kvality, ktoré je potrebné objektivizovať. Financovanie sa týkalo aj poslednej prednášky v prvom bloku. Henrieta Tulejová sa helikoptérovo pozrela na financovanie zdravotníctva. Jej porovnanie a sledovanie trajektórie vývoja ukazovateľov funkčnosti systému v Českej republike a na Slovensku od vzniku Slovenskej republiky sa nepočúvalo ľahko. Analytici to vidia v číslach a my paliatológovia to po-

známe na zlých príbehoch: zdravotníctvo nie je len zle nastavené, ale aj objektívne podfinancované.

Dynamiku konferencie posunuli prednášky z prepojenia urgentnej starostlivosti a paliatívnej medicíny. Pamätná veta Jozefa Kalužaya zneje doteraz: „Na urgente máte veľmi málo času, aby ste sa do pacienta zamilovali a on sa zamiloval do vás. Medicína je vždy o vzťahu.“ Medicínu, ktorá je ľudská, chápaná a neopúšťajúca nechávali pochopiť prednášky o nutnosti multidisciplinárnej spolupráci a celé poslanstvo sme si mohli nechať doznieť v poslednom bloku, najmä pri úplne poslednej prednáške Dany Dolníkovej o sprevádzaní matky pri narodení postihnutého novorodenca, ktorý žije len pár minút alebo hodín.

Potrebuje mať štruktúru, ale nemusíme pritom stratiť súcit. Potrebuje mať ambície, ale nikdy ich nepovýšime nad službu.

MUDr. Andrea Škripeková, PhD.
Národný onkologický ústav
Klenová 1, 831 01 Bratislava
andrea.skripekova@nou.sk

